

naar de ogsaa ere fæstede i maanedsviis, og jeg anseer det for meget rigtigere, at de ugifte Lyenestehende, der meest ville være dem, der drive omkring, betale Fattigskat, end den gifte Huusmand, som man altid vil kunne faae fat paa, fordi han er bosiddende; sølgelig maa jeg ansee det for urigtigt at vælte Byrden over paa de Gifte og lade de Ugifte være frie.

Madvig: Det gjør mig meget ondt, hvis den ærede 1ste Landsþingsmand for 8de Kreds (Boserup) skulde troe, at jeg ved mine Bemærkninger paa nogen Maade vilde kaste Skygge paa de Ord, hvormed han har talt mod de af den ærede 2den Landsþingsmand for 6te Kreds (Vardenfleth) stillede Forslag, eller overhovedet vilde have misbilliget de af ham omtalte Contracter, der i hans Egn sluttes paa kortere Tid; de sluttes der ifølge Forholdenes Natur, og jeg for min Deel er altfor forsigtig til, at jeg skulde ville kaste den mindste Skygge derpaa. Tværtimod, naar de Mænd, der her tale for saadanne Contracter, selv afslutte dem, saa veed jeg, at de sluttes i den allerbedste Hensigt. Men hvad jeg sagde, var, at disse Contracter ifølge deres Bestaafenhed ere forskjellige fra de almindelige Lyendecontracter og ikke indeholde de samme Forudsætninger, og hvad jeg derom sagde, var, at det kunde være tvivlsomt, om det var hensigtsmæssigt og rigtigt at omfatte dem med de samme Retbestemmelser som de almindelige Lyendecontracter, eller om det var rigtigt, for at de kunde komme ind under Bestemmelserne om Lyendecontracter, da at forandre Lyendecontracternes Character i Almindelighed over hele Landet, forsaavidt angaaer Tidbestemmelserne. Det var kun derom, jeg talte; jeg veed meget vel, at en Lovbestemmelse om, at de egentlige Lyendecontracter kun finde Sted, naar der fæstes for et halvt Aar, ikke i og for sig kan medføre et bedre Forhold mellem Huusbond og Lyende; men jeg troer, at den almindelige Forestilling om, at Lyendeforholdet stiftes paa en længere Tid, er et Gode, og at dette Gode kan svækkes ved at udbrede Forestillingen om, at et Lyendeforhold med dets Character fandt Sted, hvor der blot fæstedes paa en Maaned. Naar man iøvrigt seer bort fra, at jeg troer, at det er betænkeligt at

svække den almindelige Forestilling om Lyendeforholdets varige Character, hvilket er det Første, saa maa hele Ændringsforslaget vurderes efter andre Hensigtsmæssigheds-Hensyn, som jeg tilstaaer, at jeg er for lidet kyndig i Landboforholdene til at kunne udtale mig om. Om det er ønskeligt for Huusbonden og for Lyendet, at enhver saadan indgaaet Arbeidscontract paa en, to eller tre Maaneder skal underkastes de Vaand, som denne Lov medfører, om det s. Ex. tilsidt skulde være for begge Parter ønskeligt, at de Contracter, der afsluttes om at gjøre Høstarbejde i en Maaneds Tid, skulde være saa bundne og ikke skulde kunne hæves paa en lettere Maade, end denne Lov bestemmer, det er dette Hensigtsmæssigheds-Synspunct, under hvilket Ændringsforslaget og dets Bedømmelse falder; men foruden dette Hensigtsmæssigheds-Hensyn i denne Retning glæder rigtignok for mig ogsaa den anden Betænkelighed, at man ikke skal svække Forestillingen om Betydningen af det egentlige Lyendeforhold.

Vardenfleth: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg antager ikke, at Thinget har Noget at erindre imod, at den ærede Rigsdagsmand faaer Ordet, uagtet han allerede har høvt det to Gange. (Nei!).

Vardenfleth: Det gjør mig ondt, at jeg maastee kunde synes at være uforligelig; men jeg troer ikke, at det godt vil være mig muligt at gaae ind paa det Forligsforslag, som er blevet stillet af den ærede 2den Landsþingsmand for 11te Kreds (Schulin). Jeg antager nemlig, at enten maa der i denne Sag gives en bestemt Regel, eller ogsaa bør man slet ingen have. Derfor det nemlig heder, at der vel er en Regel, men at der kunde stee Undtagelser derfra, hvor det var almindeligt, da vil jo netop Hensigten med at opstille Reglen falde bort; thi, naar det blev almindeligt i en Egn at gaae bort fra Reglen, da var det dermed lovhjemlet, og det har netop været Hensigten med Ændringsforslaget, at søge at forhindre dette. Jeg troer nemlig, at Ændringsforslaget virkelig er væsentligt til Fordeel for Lyendeclassen. Jeg troer, at det vilde være til stor Skade for den i Almindelighed, dersom den Nødvendighed, der hidtil